

[Niels Helveg Petersen.]

sæt lovgivninger opstår helt uønskede vanskeligheder.

Forslaget fra fremskridtspartiet kan jeg ved denne første behandling ikke rigtig tage endelig stilling til, men vi er rede til at diskutere med fremskridtspartiets repræsentanter det forslag, de har fremsat, og hvori både det første og det andet led synes at indeholde ting, som det virkelig er værd at drøfte igennem.

Ud over de ting, der her er nævnt, vil jeg godt bringe ind i diskussionen om ejerlejligheder, om det ikke er rimeligt også at indføre andre problemer i diskussionen. Jeg vil gerne drage en parallel mellem det, der sker, når der udstykkes en ejerlejlighed, og det, der sker, når jord overgår fra landbrugsjord til byjord. Når det sker, sker der en ændring af jordens status, hvorved en betydelig gevinstmulighed udløses. Samfundet sætter sig på en betydelig del af denne gevinst, hvilket er rimeligt og rigtigt og vist alment accepteret. Men det samme sker jo i virkeligheden, i det øjeblik en lejlighed forvandles til en ejerlejlighed. Lejligheden flyttes skattemæssigt og juridisk ind i et andet område, hvorved meget betydelige gevinstmuligheder opstår. Der er jo tale om, når der handles ejendomme, at udstykningen er gennemført til priser 4-5 gange prisen før ejerlejlighedsudstyknig. Ud fra det synspunkt vil jeg gerne have ind i diskussionen, om det ikke var rimeligt, når der sker en så voldsom forhøjelse af gevinsterne og gevinstmulighederne, at en del af disse inddrages, ikke for at sikre det offentlige flere midler, for en sådan afgift vil formentlig trods alt ikke skaffe så forfærdelig mange penge, men fordi en sådan afgift ydermere kan støtte, at den forvandling af den ældre boligmasse, der kommer til at finde sted, finder sted i form af andelsboliger, hvor en sådan afgift selvfølgelig ikke skal sætte ind.

Jeg ønsker at kaste denne tanke ind i diskussionen. Jeg håber, den kan få en modtagelse i andre partier, der gør det muligt for os at komme i gang med grundige drøftelser af forslaget i boligudvalget, så vi eventuelt kan nå frem til at supplere grundtanken i det, der her er fremlagt, med denne yderligere frigørelsesafgift.

Venstres ordfører, hr. Christophersen, var inde på, at noget af det, der var forelagt her, var forligsstof, og jeg er tilbøjelig til at være enig med hr. Christophersen i det. Jeg håber, at det forhold, at der er tale om forligsstof –

delvis det gamle boligforlig, delvis miniboligforliget – og at der derfor består en kompliceret forligssituation, ikke kommer til at stå i vejen for, at man i udvalget virkelig fornuftigt og grundigt kan diskutere disse anliggender. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at gode bestræbelser for at rette en lovgivning til skulle bremses af rent formelle betragtninger om det ene eller det andet forlig. Flere partier har i kraft af deltagelse i forlig også en fælles forpligtelse til at søge at rydde nogle af misbrugene af vejen.

Jens Møller (KrF):

Som flere ordførere har nævnt det, mener jeg også, at der ved fremsættelse af disse to forslag, uden at der først har været aftale om det blandt forligspartierne, er tale om et forligsbrud, men man kan vel indtil videre i hvert fald nøjes med at sige, at det er et formelt brud; om det bliver reelt, afhænger af, hvad der sker fremover. Jeg går derfor ud fra, at man nu mellem første og anden behandling vil optage forhandlinger mellem boligforligspartierne og miniboligforligspartierne for at finde frem til enighed om disse ting, sådan at dette brud kun bliver et formelt brud, og det mener jeg ikke vi skal hænge os i, hvis bare det ikke bliver gjort reelt.

Det er naturligvis beklageligt, at den lov, der blev vedtaget sidste år, har vist sig ikke at være god nok. For lad os bare indrømme det: den var altså ikke god nok. Det har vist sig, at den alt for let kunne udnyttes ud over det, der var lovens hensigt og ånd, til fupmoderniseringer, til boligspekulation, til hensynsløst profitjag.

På den måde kan vi jo sige, at fremskridtspartiet har ret i sin kritik, og ret skal være ret, lad os bare indrømme det. Jeg ved ikke, om det måske kan skyldes, at fremskridtspartiet har mere forstand på fupmoderniseringer, boligspekulation og hensynsløst profitjag, end vi andre har. Men det kunne måske være baggrunden for, at vi burde overveje fremskridtspartiets forslag også blandt forligspartierne for at se, om der var noget i det, der måske kunne bruges.

Selve sagen stiller kristeligt folkeparti sig principielt til på den måde, at vi siger, at ejerlejligheder i og for sig er en god ting, men at vi må hindre misbrug. Det vil sige, vi ønsker ikke at standse enhver udstykning, men vi ønsker en sanering af dette område. Vi skal ikke ramme de mennesker, der på et reelt og fornuftigt